

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Rotterdam, van 7 juli 2008 in zaak nr. 06/62506 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 april 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij besluit van 23 november 2006 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juli 2008, verzonden op 15 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.E.E. Wolff, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
lid van de enkelvoudige kamer

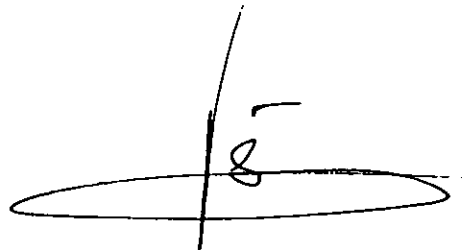
w.g. Wolff
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 december 2008

238.

Verzonden: 8 december 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/62506
V-nummer: 200.702.0471

Inzake: eiseres,
gemachtigde mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder, gemachtigde mr. S. Pirs.

I Procesverloop

- 1 Eiseres is geboren op _____ en bezit de Mongoolse nationaliteit. Op 28 juni 2005 heeft zij advies ingewonnen omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met het oog op het volgen van een studie in Nederland. De Visadienst heeft eiseres bij brief van 23 augustus 2005 medegedeeld dat gelet op de overgelegde gegevens en bescheiden voldaan wordt aan de toelatingsvoorwaarden, hetgeen betekent dat een aanvraag tot het verlenen van een mvv in beginsel zal worden ingewilligd. Op 6 oktober 2005 heeft de Nederlandse vertegenwoordiging in Peking, China, een mvv verstrekt aan eiseres. Op 9 oktober 2005 is zij Nederland in gereisd.
- 2 Op 8 november 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) onder een beperking verband houdende met 'studie aan het hoger onderwijs te Rotterdam'. Bij brief van 1 maart 2006 heeft verweerder eiseres op de hoogte gebracht van het voornemen om haar aanvraag af te wijzen, omdat gebleken is dat zij bij vonnis van de Rechtbank Rotterdam van 5 oktober 2005 is veroordeeld tot een werkstraf van 40 uur subsidiair 20 dagen hechtenis. Eiseres is in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren. Bij brief van 17 maart 2006 heeft eiseres gereageerd op het voornemen. Bij besluit van 18 april 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Eiseres heeft tegen dit besluit op 20 april 2006 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 23 november 2006, verzonden de dag daarop, heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
- 3 Op 21 december 2006 heeft eiseres tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Op 24 januari 2007 heeft eiseres de gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 11 juni 2008 een verweerschrift ingediend.
- 4 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 25 juni 2008. Eiseres is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. J.W.F. Noot, die de behandeling ter zitting heeft waargenomen voor haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

AWB 06/62506

Naam:

2

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 worden afgewezen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

1.2 Ingevolge artikel 3.77, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling terzake van een misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, tot een taakstraf of tot een onvoorwaardelijke geldboete, dan wel indien hij terzake van misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard of jegens hem een strafbeschikking is uitgevaardigd.

1.3 Het beleid met betrekking tot mvv en verlening van een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd is neergelegd in B1/1.1.8 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000) zoals deze paragraaf van de Vc 2000 luidde ten tijde van het nemen van bestreden besluit. In deze paragraaf is vastgelegd dat aan de houder van een geldige mvv, uit het oogpunt van rechtszekerheid, slechts in uitzonderlijke gevallen een verblijfsvergunning kan worden geweigerd. Hiervan is sprake indien blijkt dat niet aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is voldaan. Daartoe wordt in ieder geval gerekend de situatie waarin de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

1.4 Het beleid met betrekking tot de inwilliging van de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is neergelegd in B1/2 van de Vc 2000. In B1/2.2.4.1 van de Vc 2000 zoals deze paragraaf van de Vc 2000 luidde ten tijde van het nemen van bestreden besluit, is ten aanzien van eerste verblijfsaanvaarding vastgelegd dat de aanvraag wordt afgewezen, indien de vreemdeling terzake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard, of sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, een taakstraf of een onvoorwaardelijke geldboete.

2.1 Verweerder heeft - zakelijk weergegeven - de afwijzing van de aanvraag gehandhaafd onder verwijzing naar hetgeen in het primaire besluit is uiteengezet. Volgens verweerder komt eiseres niet in aanmerking voor de door haar gevraagde verblijfsvergunning omdat zij een gevaar vormt voor de openbare nu zij op 5 oktober 2005 is veroordeeld voor winkeldiefstal. De door eiseres in bezwaar aangevoerde omstandigheden hebben verweerder geen aanleiding gegeven om toepassing te geven aan zijn inherente afwijkingsbevoegdheid. Voorts heeft verweerder uiteengezet dat de weigering om aan eiseres een verblijfsvergunning te verlenen geen strijd oplevert met artikel 8 van het EVRM. Gelet op het aangevoerde heeft verweerder het bezwaar als kennelijk ongegrond aangemerkt en op grond van artikel 7:3 aanhef en onder b, van de Awb van het horen van eiseres in bezwaar afgezien.

2.2 Bij de behandeling ter zitting heeft verweerder voorts uiteengezet dat diefstal niet wordt aangemerkt als een gering feit en dat indien daarvan sprake is een verblijfsvergunning kan worden geweigerd op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 en artikel 3.77, eerste lid, en onder c, van het Vb 2000. Dit is ook in overeenstemming

AWB 06/62506

Naam:

3

met het beleid. Er zijn weinig bijzondere omstandigheden aangevoerd en datgene wat eiseres heeft aangevoerd, vindt verweerder niet dermate bijzonder om van het beleid af te wijken. Eiseres is geen kind meer. Zij heeft willens en wetens een strafbaar feit gepleegd en dit heeft vreemdelingrechtelijk consequenties. Als verweerder had geweten van het strafbare feit dan zou eiseres nimmer een mvv zijn verstrekt. Er is geen sprake van een gerechtvaardigd vertrouwen bij eiseres. Zij had kunnen weten dat de omstandigheid dat zij een strafbaar feit heeft gepleegd ertoe zou leiden dat zij niet in het bezit zou worden gesteld van een verblijfsvergunning. Ten aanzien van het beroep op artikel 8 EVRM merkt verweerder op dat in het bestreden besluit een belangenafweging is gemaakt. Eiseres wordt geen verblijfstitel ontnomen die haar in staat heeft gesteld om gezinsleven in Nederland uit te oefenen. Daarnaast waren er ten tijde van het bestreden besluit geen objectieve belemmeringen om het gezinsleven uit te oefenen in het land van herkomst. De overweging in het bestreden besluit dat de door eiseres gevraagde verblijfsvergunning niet strekt tot het uitoefenen van gezinsleven, gaat niet op en moet als niet geschreven worden beschouwd. Mocht dit tot een vernietiging leiden dan verzoekt verweerder om de rechtsgevolgen van het bestreden besluit in stand te laten omdat er geen sprake is van strijd met artikel 8 van het EVRM.

De ouders van eiseres zijn inmiddels in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning op grond van de generaal pardonregeling. Ten tijde van het bestreden besluit was dit echter nog niet het geval. Vergunningverlening op grond van de generaal pardonregeling is vandaag niet aan de orde. De veroordeling op 5 oktober 2005 is geen belemmering voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van de generaal pardonregeling, maar de omstandigheid dat eiseres Nederland heeft verlaten om een mvv aan te vragen kan hieraan wel in de weg staan. Verweerder maakt er bewaar tegen dat veel van de ter zitting aangevoerde gronden niet in bezwaar en eerst ter zitting zijn aangevoerd.

3.1 Eiseres kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en voert daartoe – samengevat en voor zover relevant – het volgende aan. Onder verwijzing naar B1/1.1.8 van de Vc 2000 merkt eiseres op dat een verblijfsvergunning slechts in zeer uitzonderlijke gevallen kan worden geweigerd aan een houder van een mvv. Gelet hierop rust op verweerder een zwaardere plicht om de belangen van eiseres terdege af te wegen tegen die van de Nederlandse staat. Eiseres wijst erop dat zij slechts is veroordeeld tot een werkstraf van 40 uur. Tevens merkt zij op dat verweerder rekening had moeten houden met de omstandigheid dat zij door het niet verlenen van een verblijfsvergunning niet in staat is om haar opleiding te voltooien. Daarnaast wijst zij op het vertrouwen dat bij haar is gewekt door de afgifte van een mvv. Voorts had verweerder dienen mee te wegen dat eiseres door de afgifte van een mvv in staat is gesteld om familie- en gezinsleven hier te lande uit te oefenen. Gelet op het vorenstaande meent eiseres dat haar belangen zwaarder hadden moeten wegen dan die van de Nederlandse staat. Tot slot, betoogt eiseres dat verweerder haar ten onrechte niet heeft gehoord in de bezwaarfase.

3.2 Ter zitting heeft eiseres verder aangevoerd dat zich bijzondere omstandigheden voordoen op grond waarvan verweerder toepassing had moeten geven aan zijn inherente afwijkingsbevoegdheid. Eiseres is nog jong en maar één keer veroordeeld. Verweerder had rekening moeten houden met de aard van het delict. Tevens had verweerder rekening moeten houden met de omstandigheid dat eiseres vanaf haar dertiende jaar in Nederland woont. Zij woont al negen jaar in Nederland. Doordat zij tijdens haar jeugd in Nederland heeft gewoond, is er sprake bij haar van een sterke hechting aan Nederland. Zij was een asielzoeker. Nederland heeft geïnvesteerd in haar. Zij is toegelaten tot een studie. Zij is in

AWB 06/62506

Naam:

4

het bezit gesteld van een mvv en naar Nederland gereisd. Op grond hiervan mocht zij erop vertrouwen dat zij in Nederland kon blijven. Eiseres wijst erop dat haar ouders in augustus 2007 in het bezit zijn gesteld van een verblijfsvergunning op grond van de generaal pardonregeling. Eiseres heeft zelf ook een aanbiedingsbrief ontvangen. Aan haar is echter geen verblijfsvergunning verstrekt omdat er sprake is geweest van een kort verblijf in het buitenland toen zij de mvv ging halen. Het is echter nooit haar intentie geweest om Nederland te verlaten. In het kader van de generaal pardonregeling wordt haar het delict niet tegengeworpen maar wel haar vertrek uit Nederland. Eiseres beroept zich op artikel 8 van het EVRM. Zij wil in Nederland verblijven. Ook bij haar ouders. Zij heeft ook privéleven hier. Zij woont hier, werkt hier, volgt haar studie hier en heeft hier vrienden.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 In artikel 16, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 en artikel 3.77, eerste lid, en onder c, van het Vb 2000 is bepaald dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde.

4.2 Ingevolge het beleid zoals neergelegd in B1/1.1.8 en B1/2.2.4.1 van de Vc 2000 wordt er geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend indien er sprake van een situatie waarin de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Daarvan is onder meer sprake indien de vreemdeling is veroordeeld voor een taakstraf. Niet is aangevoerd dat voormeld beleid als kennelijk onredelijk moet worden aangemerkt.

4.3 Op grond van voormelde artikelen en voormeld beleid heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres niet in aanmerking komt voor de door haar gevraagde verblijfsvergunning, nu zij bij vonnis van 5 oktober 2005 is veroordeeld voor winkeldiefstal en zij derhalve in het kader van de vreemdelingenwetgeving een gevaar vormt voor de openbare orde.

4.4 De namens eiseres in de bezwaarfase summierlijk naar voren gebrachte omstandigheden hebben verweerder niet hoeven te nopen om in afwijking van voormeld beleid, waarmee een zwaarwegend belang wordt gediend, toch tot vergunningverlening over te gaan. Hetgeen eerst in beroep en ter zitting aan bijzondere omstandigheden naar voren is gebracht, kan niet afdoen aan de besluitvorming in de bezwaarfase hieromtrent.

4.5 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat de weigering om eiseres in het bezit te stellen van de door haar gevraagde verblijfsvergunning, terwijl zij wel in het bezit is gesteld van een mvv voor het door haar beoogde verblijfsdoel, geen strijd oplevert met het vertrouwensbeginsel. Aannemelijk is dat verweerder ten tijde van de afgifte van de mvv op 6 oktober 2005 er niet van op de hoogte was dat eiseres de dag daarvoor was veroordeeld en dat die veroordeling dan ook niet is betrokken bij de afweging om tot verstrekking van de mvv over te gaan. Gelet hierop heeft verweerder bij eiseres niet het vertrouwen gewekt dat de veroordeling geen belemmering zou zijn voor het verlenen van een verblijfsvergunning. Dat er bij eiseres geen sprake is geweest van gerechtvaardigd vertrouwen dat het veroordelende vonnis haar niet zou worden tegengeworpen, kan zoals verweerder heeft uiteengezet ook worden gebaseerd op de omstandigheid dat zij wist dat zij een strafbaar feit had gepleegd, waarvoor nog een procedure liep, en dat zij heeft moeten weten dat een aanvraag van een verblijfsvergunning kan worden afgewezen bij een veroordelend vonnis.

AWB 06/62506

Naam:

5

4.6 Ten aanzien van het beroep op artikel 8 van het EVRM overweegt de rechtbank het volgende.

4.6.1 Niet is in geschil dat tussen eiseres en haar ouders familie- en gezinsleven bestaat als bedoeld in dit artikel. Onder omstandigheden kan het recht op respect voor familie- en gezinsleven als bedoeld in artikel 8, eerste lid, van het EVRM, een positieve verplichting met zich brengen om een vreemdeling toe te laten tot Nederland indien naaste familieleden van de vreemdeling hier leven. In casu is er echter geen sprake geweest van een dergelijke positieve verplichting. Hierbij acht de rechtbank van belang dat ten tijde van het bestreden besluit zowel eiseres als haar ouders geen rechtmatig verblijf genoten in Nederland en dat er op dat moment niet is gebleken van een objectieve belemmering om het familie- en gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen.

4.6.2 De omstandigheid dat de ouders van eiseres inmiddels wel rechtmatig verblijf genieten, leidt niet tot het oordeel dat op grond daarvan in het kader van de onderhavige procedure tot vergunningverlening moet worden overgegaan.

4.6.3 Ter zitting is een beroep gedaan op eerbiediging van het privéleven van eiseres. De rechtbank ziet echter geen grond voor het oordeel dat hetgeen eiseres heeft aangevoerd aan persoonlijke omstandigheden in het kader van de onderhavige procedure tot verlening van de verblijfsvergunning moet leiden, gelet op artikel 8 van het EVRM.

4.6.4 Gelet op het vorenstaande levert de weigering om eiseres in het bezit te stellen van de door haar gevraagde verblijfsvergunning geen strijd op met artikel 8 van het EVRM.

4.7 De rechtbank van is van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geweigerd om de gevraagde verblijfsvergunning te verstrekken.

4.8 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit tot stand is gekomen in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel in het bijzonder.

4.9 Het beroep is derhalve ongegrond.

4.10 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/62506

Naam:

6

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

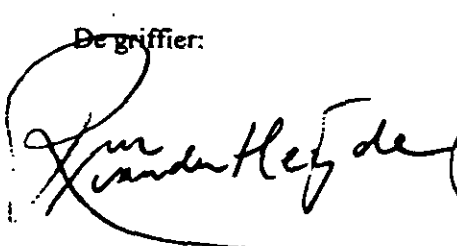
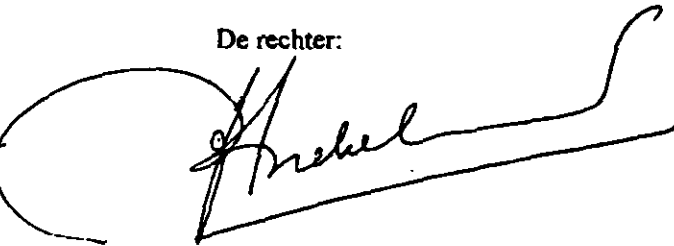
rechtdoende:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H.J.G. Brekelmans, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 7 juli 2008, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde, griffier.

De griffier:

De rechter:

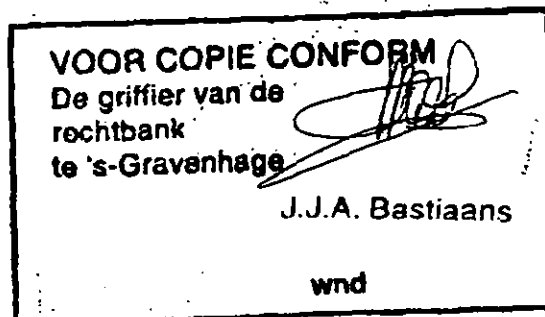

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

15 JUL 2008

Mr P.J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
12 AUG 2008	
ZAAKNR. 200806206	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 12 augustus 2008

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0507.05.0544
V-nummer :
Proc.nr. Rb : 06/62506

Appellante

Naam :
Geboren :
Nationaliteit : Mongolische

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 07-07-2008
datum verzending : 15-07-2008

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____, van Mongoolse nationaliteit, hierna te noemen "appellante", verblijvende te _____, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor haar optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellante heeft op 28 juni 2005 advies ingewonnen omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) met het oog op het volgend van een studie in Nederland. Verweerder heeft appellante bij brief van 23 augustus 2005 medegedeeld dat gelet op de overgelegde gegevens en bescheiden voldaan wordt aan de toelatingsvoorwaarden, hetgeen betekent dat een aanvraag tot het verlenen van een mvv in beginsel zal worden ingewilligd. Op 6 oktober 2005 heeft de Nederlandse vertegenwoordiging in Peking, China, een mvv verstrekt aan eiseres. Op 9 oktober 2005 is zij Nederland ingereisd. Op 8 november 2005 heeft zij alhier de desbetreffende aanvraag ingediend.

Middels schrijven van 1 maart 2006 heeft verweerder het voornemen kenbaar gemaakt de aanvraag af te wijzen. Op 17 maart 2006 is gereageerd op dit voornemen.

Verweerder heeft bij beschikking van 18 april 2006 de aanvraag afgewezen. Op 20 april 2006 is hiertegen een bezwaarschrift ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 23 november 2006 het bezwaar ongegrond verklaard.

Per fax bij het CIV te Haarlem is op 21 december 2006 een beroepsschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroepsschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam op 25 juni 2008.

Middels uitspraak van 7 juli 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, het ingediende beroepsschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

-3-

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; artikel 8 EVRM

Ten onrechte heeft de Rechtbank ten aanzien van artikel 8 EVRM onder 4.6, t.w. 4.6.1; 4.6.2; 4.6.3 en 4.6.4 overwogen :

"Ten aanzien van het beroep op artikel 8 van het EVRM overweegt de rechtbank het volgende

4.6.1 Niet in geschil is dat tussen eiseres en haar ouders familie- en gezinsleven bestaat als bedoeld in dit artikel. Onder omstandigheden ...

4.6.2.....

4.6.3....

4.6.4 Gelet op het vorenstaande levert de weigering om eiserses in het bezit te stellen van de door haar gevraagde verblijfsvergunning geen strijd op met artikel 8 van het EVRM."

2.1.2. toe lichtung

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Zoals ook uit de uitspraak – onder r.o. 2.2 moge blijken is artikel 8 van het EVRM ten onrechte niet getoetst in het bestreden besluit en/of zijn de belangen niet afgewogen.

Men leze "De overweging in het bestreden besluit dat de door eiseres gevraagde verblijfsvergunning niet strekt tot het uitoefenen van gezinsleven, gaat niet op en moet als niet geschreven worden beschouwd."

-4-

Vastgesteld moet worden dat verweerder evenzo zich op het standpunt stelt dat het gestelde in artikel 8 van het EVRM door verweerder getoetst had dienen te worden. Zulks is op pagina 3 van de gronden van beroep ook aangegeven.

Met leze ondermeer "Tevens had verweerder dienen mee te wegen dat eiseres haar familie- en gezinsleven hier te lande uitoefent en middels het mvv hiertoe in staat is gesteld door verweerder."

De rechtbank heeft ten onrechte dan ook niet vastgesteld dat dit verzuim dient te leiden tot vernietiging van het bestreden besluit, nu het recht op uitoefenen van gezins- en familileven behoort tot de hogere regelgeving, althans het EVRM.

Voorts dient e.e.a. op de individuele merites beoordeeld te worden, in dier voege dat verweerder hieromtrent een belangenafweging had dienen te maken welke alsdan getoetst had dienen te worden door de Rechtbank.

Met de hiervoor vermelde belangenafweging is de rechtbank buiten haar bevoegdheid getreden, nu deze slechts is gelegen in de ex-tunc toetsing van het bestreden besluit (en de vaststelling of deze in stand kan blijven).

Zulks ware mede aangewezen nu gedurende de beroepsfase diverse ontwikkelingen zijn (ondermeer generaal pardon) welke in het kader van de zorgvuldige belangenafweging dienen te worden betrokken in de besluitvorming.

Ten onrechte heeft de rechtbank dan ook hieraan geen gevolgtrekkingen verbonden, in dier voege dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar overwegingen niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek ; hoorplicht

Ten onrechte heeft de Rechtbank geen enkele overweging opgenomen met betrekking tot de hoorplicht van artikel 7:2 van de Awb.

2.2.2. toe lichtung

Hetgeen onder 2.1.2. en 2.3.1 is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

-5-

Appellante is van mening dat de rechtbank heeft miskend dat juist in deze nu evenzo geen hoorzitting heeft plaatsgevonden het besluit op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

Zoals is overwogen in de uitspraak van 16 juli 2003 van uw afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (nr.200302801/1) vormt het horen een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure. Met toepassing van artikel 7:3 Awb kan dan van het horen ook slechts worden afgezien indien er, naar objectieve maatstaven bezien, op voorhand geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een ander besluit.

Deze uitspraak is ook reeds aangehaald in de gronden van het beroepschrift. In samenhang met hetgeen hiervoor is overwogen had de rechtbank moeten vaststellen dat in deze onzorgvuldig onderzoek door verweerder heeft plaatsgevonden. In ieder geval had het op de weg van verweerder gelegen om de individuele feiten en omstandigheden af te wegen, waaronder ook het uitoefenen van gezins- en familielevens.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar overwegingen niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:

-6-

Bij appelschrift

- **het hoger beroep gegrond te verklaren;**
- **de aangevallen uitspraak te vernietigen;**
- **het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;**
- **de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten en de griffierechten.**

Hoogachtend,

P.J. Wapperom